

tust mōda ennast perituse-wina, Turgi-pipra ehk mu nisugguse lange rohhuga akkama arstimä, waid ni-pea kui ial wōimalik targemate käest abbi minema nōndma. Kui arstile läkitad, siis olgo minija üks mōistlik inimene, kes többe täielikult oškab ärraselle-tada ja sedda targast tähhele panna, mis tohter aige rawwitsemise pārrast öppetab. — On mittokorda, parako Jumal! sellest suurt kahju tulnud, et rumalad rohhu otsijad rohhitsemise öppetust wasto ofsa aigale rākisid, ja opis teisiti teggid, kui neile olli kästud. Melemōistust on iggas tallituses tarvis.

6. Kui sīna tohtri käest rohtu olled sanud, siis wōtta ni paljo ja ni mittokorda pāwas, kui sulle olli öppetatud, ja ärra ushu mitte, et se läbbi firemasti terweks saad, kui rohkemine wōttad kui sulle olli kästud. — Rohhud, mis öppetud arstid sulle andwad, on nōnda wälja arvatud, et neist üksnes siis abbi tulleb, kui neid arro ja aega mōda sisse wōetakse. Tahhakid sīna piisokese klasī täie, kust faks ehk kolm korda pāwas mōned tilgad piddid wōtma, ühhekorraga ärra juu: siis teekid sa terwisele suurt kahju ja többele ei saaks middagi abbi.

7. Tahhad sa oma käe peal többe akkatusel rohtu wōtta, enne kui kaugemalt abbi jõuad otsida, siis wōtta üks kõrtli ossa prae go lüpsetut rööksa pima, pane noa otsokese täis sola, ehk nīsama paljo met pima sisse ja jo sedda ärra. Sei piisokene arstimine wōib mittokorda sīno többe kergitada ja ei sa sulle ial kahju teggema.

8. Kui kōhhu wallo alles akkamas ja sīna mōdo terwe olled, siis wōid sa Mündi-lehtede peale wallatut fewa wet soealt tee-wee kombel juu, mis kehha iggitsemist kostutab ja seddamōda kōhhu wallu wāh-hendab. Lāhheb többi raskeaks ja ei tahha piisokese arstimise jures sīno küllest lahkuda, siis sada wibimata linna ehk mōisa abbi otsima.

9. Pañe willased sukkad jalga ja üks willane rie ehk rāttik kōhhu ümber. Ja mis ma

10. Sulle weel kōhhu-wallo wasto öppetan, sedda ei tohhi sa wāna perre-emandale eggas neitsile mōisas kūlutada, need akkatsid kohhe selle wasto tōrkuma. Kui kōhhu-wallo wāgga suur ja kõht käelitsumise wasto ellitab ehk wallus on: siis kasta üks mitmet-kordsest kokko pandud līnane rāttik kūlma wee sisse, wāna wessi seest wälja, laota niiske kūlm rāttik kōhhu peale ja katta paar kuiwa rāttikut ehk willane rie mārja rāttiko ülle, et mārg rāttik hāsti kōhhu liggi seisab. Kui tunni ehk kahhe pārrast mārja rāttiko ärrawōttad, siis on rāttik ni pallaw, kui olsels pallawa wee sees olnud, agga sīno wallo on wāhhemaks läinud. Sedda asja ollen isse katsunud ja mitmele teistele öppetanud, kes kui minagi fest suurt abbi tundsid. — Agga neitsi ja emandale ärra lausu fest sōna, nemad tulleksid muido mīno kallale.

Tunnista nūud tōttelikult, armas luggeja! kui paljo olled sīna tānnini neist ülemaal rāgitud kūmnest tüklist kōhhu-többe jures tātnud? Paikene, anna mulle tullewal aastal wastust!

Sin tahhame nūud eßimese küssimisele — mis kōhhu-többi kūllades kurjem kui linnades — sedda rākida, mis minewal suuwel kūllasid mōda käies nāhha ja kuulda saime.

Kōhhu-többi läks kūllades se läbbi ni wāgga turjaks, et meie Ma-rahwas ennast aiguse aetal mōistlikult ei oskanud oida. Kūllasid mōda käies leid-sime enamist iggas kohhas aiged, kes palja jallu ja sārgi wāel õues mārja rohhu peal maas, ehk lojuste laudas sittase pōhhu peal pikkali ollid. Teised leid-sime rehhe al winge tule käes, arwast olli mōni kambris ehk toas sāngis aige kombel, agga neilgi ei olnud sulle jallas eggas soea riet kōhhu peal, arwast üks wāna kumb katteks sehha ülle laotatud. Ilje-